

6€

fonoll

núm.
238

la revista independent de Junedà

JULIOL - AGOST 2022

 revista@fonoll.com

@revistafonoll

- ESPECIAL a tot color de la Festa Major 2022.
- Entrevista als actors i actrius de Terra Baixa, Mireia Batlle i Josep Masbernat.
- Conversa amb Jaume Milà (meteoròleg).

Compartir per construir i celebrar

SUMARI

Editorial -Pàg. 04

ÚLTIMA HORA

- 01 -Pàg. 05
- 02 -Pàg. 07
- Conversa amb XX; -Pàg.08
- Entrevistem a XX -Pàg.09
- Entrevista als actors de Terra Baixa (2 de2) -Pàg.12
- Retalls de premsa -Pàg. 24
- Enquesta del Fonoll 237 -Pàg. 25
- Notícies en format curt -Pàg. 26

OPINIÓ

- La veu dels polítics:**
- XX -Pàg. 30
- Obrim debat:**
- XX (Amb respostes de Junts per Juneda AM, PSC AM) -Pàg. 32

COL-LABORACIONS

- Ple del 28 d'abril de 2022 -Pàg. 34
- Més ironies -Pàg.67

ESPECIAL FESTA MAJOR

- Pregó i cartells guanyadors -Pàg. 05
- Editorial -Pàg. 05

BENESTAR

- Per llepar-se'n els dits: -Pàg. 68
- Pizza amb samfaina. -Pàg. 69
- Residència -Pàg. 69
- Què s'hi cou a la Residència Municipal? -Pàg.69
- Escola -Pàg. 71
- Ara la Banqueta (març-abril 2022) -Pàg.72
- Prou violència contra al col·lectiu LGTBI+ -Pàg. 74

OCI I CULTURA

- Juneda és mou -Pàg. 41

- El festival de música "Els Rentadors" celebrarà la 4a edició -Pàg. 76
- 1a JunietaFest -Pàg.77
- I a l'estiu... què? -Pàg. 78
- Problemes d'escacs! -Pàg. 79
- Racó poètic. Lo bestiari: El gall d'indi. La guineu -Pàg. 79
- Solucions d'escacs (problemes 79) -Pàg.80
- Torna la dansa -Pàg.80
- Novetats musicals -Pàg.81

i A MÉS A MÉS

- Juneda en positiu i Juneda en negatiu -Pàg. 83

Juneda, més inclusiva!

Amb el suport de:

Adscrit a:

FONOLL és una publicació Independent i plural, la seva opinió s'expressa per mitjà de l'editorial. D'aquí que no es faci responsable ni s'identifiqui en cap dels articles publicats. Els articles donen l'opinió dels seus autors. Per altra banda, la redacció no té l'obligació d'acceptar totes i cadascuna de les col·laboracions.

Editorial - Entre parlar i conversar

“Parlar és bo” diu *British Telecom*. Però, és clar, això només és veritat a mitges. Ningú diria simplement “Menjar és bo” sense afegir que moltes coses que mengem no ens fan cap bé. “Parlar és bo” és un eslògan del segle XX que aposta per l’expressió de l’individu, compartir la informació i intentar ser entès. Així i tot, parlar no canvia necessàriament els nostres sentiments i idees, o les d’altres persones.

Estem convençuts que el segle XXI requereix una nova ambició: no es tracta tant de parlar com de conversar, que sí que canvia la gent. La conversa que ens interessa és la que comencem predisposats a ser, després, una mica diferents. És un experiment en què els resultats mai no estan garantits. Representa un risc. És una aventura en què acordem amanir junts el món perquè tingui un gust menys amarg.

Com pot ser tan decisiva la conversa, tenint en compte que el món està dominat per forces econòmiques i polítiques, i on el conflicte és l’essència de la vida? Però podem veure el món d’una altra manera, un de constituït per individus que cerquen un company, un amic. On les trobades d’aquests individus són els esdeveniments més importants que transformen les vides.

Els éssers humans ja han canviat el món diverses vegades modificant la manera de conversar. Quan els problemes semblen irresolubles, quan la vida es mostra sense sentit, quan els governs es veuen impotents... Les persones, de tant en tant, troben la manera de canviar el tema de conversa, la manera com parlen o com fan d’interlocutors.

En el passat, la gent tenia por de parlar massa en públic i fins i tot en privat. Era massa perillós. Encara hi ha llocs on parlar és perillós. Els poderosos sempre han sabut que la conversació representa una amenaça. Són aquells a qui donem la paraula i escoltem amb fe i sense crítica. Callar només dona més sobirania als corrents regnants, mentre que fer-se sentir augmenta el patrimoni humanitat plural que som. Malgrat no poder abolir del tot la por, podem redirigir els temors de manera que estimulin la generositat en lloc de la paràlisi.

Parlar i escriure clarament, sense afectació, ha obligat la gent a desenvolupar una actitud més científica, a abandonar la màgia i la superstició. D’altra banda, la gent també ha criticat la retòrica per antidemocràtica, esnob, fosca i repressora dels sentiments autèntics. Estimats amics, la revista Fonoll aposta per aquesta aventura fantàstica que és parlar i escriure: **Atreviu-vos-hi ja!!!**

Direcció i coordinació

Anna Berent Palau

Consell de redacció

Elena Ibáñez Àvila
Joan Martí Jovell
Montse Moreno Boronat
Noel Pons Gilabert

Han col·laborat en aquest núm.

AMPA de l’escola Manuel Ortiz
Anna Berent Palau
elenaSenseHac
Josep Mateus i Santandreu.
Portaveu de JxJ – AM
AM Junts per Juneda
Grup Municipal del PSC
Josep Teixidó Gelonch
Pere Olivart Salla
Jaume Porta i Josa
Ramon Morell

Joan Martí Jovell

Josep Maria Corretger Olivart
Ton Deutú
Montserrat Moreno Boronat
Noel Pons Gilabert
ACCLleida Sandra Cadalso
Chamizo
Pere Bellmunt
Conxita Beà
Residència l’Anunciata
Residència Municipal
Escola Manuel Ortiz i Castelló
ADPN La Banqueta
Histèriques
Organització Els Rentadors
Associació de dones Junieta
Biblioteca de Juneda
Club d’escacs Juneda
Jordi Masbernat Urgell
L’ESCLAT

Correcció

Carme Calderó Massana
Josep Teixidó Gelonch
Maquetació
@montmobo

Impressió

Anfigraf
Dipòsit Legal: L-242-1978
ISSN 2013-8679

Edita

Associació Cultural Fonoll
Carrer Roger de Llúria, 13
25430 Juneda

Publicitat i vendes:

revista@fonoll.com
Preus:
Exemplar solt 6 € Subscripció
Anual: local 34 €, fora vila 39 €.

Editorial - Molt sopar i poc ball

“L’estiu va acabar l’any 2008” declara a *ElCritic*, el físic teòric Antorio Turiel sobre les crisis passades des de llavors. És la revista digital en què Alicia Valero (Institut CIRCE) ens vaticina supermercats que tornaran a ser com les botigues d’abans on, si no és temporada o de proximitat, no hi ha producte. Una oportunitat per repescar hàbits dels nostres padrins i mantenir-hi el contacte, ara que per fi es pot fer amb seguretat sanitària.

És tot culpa d’un sistema capitalista insostenible, o també ens n’hem de responsabilitzar? Per molt que vulguem substituir el gas i el petroli amb l’electricitat, aquesta és una inversió que no gaires poden permetre’s i utilitzar-los serà cada cop més luxós. De fet, el sistema de creixement, que des dels anys setanta s’albirava exponencial, ha acabat de col·lapsar amb la covid. Ja ens podem preparar per a un hivern ben cru. Com si l’escassetat d’aigua o la seva qualitat no haguessin estat prou problema per les nostres terres, tenim a més -no ho oblidem- l’encariment de l’aliment i del transport. No sabem si acabarem de malmetre l’ecosistema i la qualitat de l’aire del territori amb les anades i vingudes d’empreses (com Tracjusa segons es comenta des d’algun balcó), o si tots els pagesos hauran d’acabar arrancant el poc que ha quedat dels temporals per ficar-hi arbres fotovoltàics o ventiladors a petita escala (com el macroparc projectat entre el Cogul i l’Albi).

Des de la revista Fonoll, passi el que passi, **voldríem recollir tots els punts de vista possibles** malgrat que de vegades no arribem a tot. No pretenem ser cap canó sònic que allunyi els temporals, ni tampoc afavorir-los, sinó un espai obert a tothom que reculli les diverses opinions de Juneda.

En aquest panorama d’angoixa i depressió generalitzada tenim uns dies d’esperança, una llum encisadora que ens permet gaudir de la vida al màxim, almenys per uns dies. Desitgem que el concurs de decoració de balcons i de carrers afavoreixi l’alegria i les sortides a la fresca del veïnat. Potser amb carrers més transitats, totes i tots ens sentirem més segurs enfront dels onatges de robatoris d’aquest últim mes i de les inquietants notícies de punxades per tal de sotmetre químicament les joves. Coses com aquestes fan necessàries les campanyes de sensibilització encara que, potser, els videoclips i les pancartes no siguin gaire efectius.

Malgrat les vaques magres, recomanem beure i menjar en mesura. Una bona xulla ha estat, des de fa temps, l’inici de la Festa Major. I ara, una bona menjada de germanor ens pot unir com a poble, el recuperat dimarts, l’últim dia de festa major. Un últim sopar que estarà amanit per karaoke i castell de foc. Potser podrem començar a fer travesses (o quinieles) sobre amb quines sigles i amb quins components es presentaran els partits locals. Esperem que ni l’excés d’alcohol, ni l’empatx ens treguin les **il·lusions de veure una Juneda radiant**.

Les novetats a vegades fan por i a vegades duen il·lusió. Malgrat que minsos, hi ha canvis en el programa i alguns dels principals són: la localització del pregó de festa major, que serà el migdia de dissabte a la Pista, acompanyat d’un vermut, i l’exposició de l’AMPA, que s’endurà tota l’atenció, al Complex. Però la variació més esperada respecte a l’any anterior serà **tornar a gaudir dels espais i del contacte de què la covid ens havia privat**. Siguí amb força teca o entusiasme, utilitzem els balls que restin per fer baixar els mals fums i reviscolar l’activitat que ens fa orgullosos de fruir de Juneda, perquè l’esperança i la vitalitat és l’últim que perdrem.

Pregó de Festa Major

Joan Solé Salla, President AMPA de l'escola pública Manuel Ortiz, en motiu del 50è aniversari d'aquesta associació.

Senyor alcalde, regidors, directora i exdirector de l'escola Manuel Ortiz, mestres -tant actuals com passats-, membres i exmembres de l'AMPA, alumnes i exalumnes de l'escola, junedencs, visitants, gràcies per ser-hi i bon dia a tothom!

El principal motiu per què jo avui sigui aquí dalt de l'escenari i pregonant la Festa Major de Juneda d'enguany és perquè l'Associació de Mares i Pares d'Alumnes de l'escola de Juneda, l'AMPA com se la coneix habitualment, enguany compleix cinquanta anys i en relació a aquesta efemèride la Comissió Organitzadora ens va demanar fer el pregó de festes. En aquest sentit, el president actual en representació dels membres de l'associació -tant dels actuals com de tots aquells que han format part de l'AMPA aquests darrers cinquanta anys, que són molts- serà qui farà el present pregó. Cal agrair, per tant, als organitzadors la confiança depositada en nosaltres amb aquesta deferència, confiança que ens genera una important responsabilitat.

En aquest context de celebració del 50è aniversari, l'AMPA ha organitzat durant el present any una sèrie d'activitats (i alguna altra que vindrà) entre les quals destaquen: un cicle de xerrades per a pares, alumnes i educadors de temes molt actuals relacionats amb la criança (per exemple l'addicció a xarxes socials, l'ús i l'abús de mòbils, de tablettes i de pantalles en general); la Festa dels 50 anys amb una gimcana de 17 estacions repassant diferents jocs del passat del present i del futur, dinar popular, concert infantil-juvenil; la realització del mural dels 50 anys a l'entrada de l'escola pel carrer de Prat de la Riba; l'exposició inaugurada aquesta Festa Major que repassa l'evolució de l'educació, l'escola i l'AMPA a Juneda i que convido a tots el presents a visitar-la; i és en aquest marc de celebració i de reconeixement d'aquests 50 anys que també realitzem el present pregó de Festa Major.

Tot plegat va començar a inicis dels anys '70, per tant en ple franquisme (o tardofranquisme), amb la publicació d'una nova llei d'educació (ja veieu que això de publicar noves lleis d'educació

com fa un moment comentava en la seva presentació l'alcalde, ja sigui a través del Ministerio a Madrid o de la Generalitat a Barcelona, no és un fet nou, ja ve de lluny!). Aquesta nova llei, que posteriorment es coneixerà amb el nom de "llei de Villar-Palasi" incorporava algun toc de modernitat per l'època i entre altres aspectes permetia una certa participació de les famílies en les decisions de l'escola. Aquest fet va passar desapercebut en la majoria de les escoles (en aquells temps tampoc no es coneixia en detall el que deien les lleis), però aquest no va ser el cas de Juneda. El director de l'escola d'aquell moment va enviar una circular a les famílies informant de la nova llei i dels seus principals apartats, i va ser en aquest moment que una sèrie de pares i de mares hi van veure una finestra de llibertat i d'oportunitat. Animats pel mestre, el senyor Domenech, van iniciar algunes reunions, en aquestes reunions es van animar i van demanar permís per constituir una associació a la Delegación Nacional de Família que els el va donar; aleshores van redactar els estatuts i finalment van constituir-se com a associació. Naixia així l'"Asociación de Padres de Alumnos de la Agrupación Escolar Mixta de Juneda". "Agrupación Escolar Mixta" era el nom de l'escola de Juneda en aquells anys.

Cal remarcar que un cop més Juneda torna a ser pionera (en aquest cas en l'àmbit de l'educació) i se situava així a l'avantguarda de la societat, ja que era una de les primeres Associacions de Pares d'Alumnes de tot Catalunya. D'aquella manera es va entrar en una dinàmica participativa, en l'àmbit educatiu municipal, més pròpia d'un sistema democràtic que no pas de los "Principios del Movimiento" de l'època.

Com a mostra del fet de ser pioners, s'ha de comentar que no fou fins a l'any 1987, que el Departament d'Ensenyament, ara ja de la Generalitat de Catalunya, va regular les Associacions de Pares d'Alumnes, quan l'APA de Juneda ja tenia 15 anys de vida!

Ha plogut molt des d'aquesta primera etapa i a dia d'avui les associacions de pares i mares (cadascuna amb la seva denominació especí-

fica) són totalment necessàries en el plantejament educatiu actual formant part de la comunitat educativa formada per mestres, pares i alumnes.

Per tots aquells junedencs i visitants de fora vila que ara ens escolten i que no coneixen el funcionament de l'AMPA de l'escola Manuel Ortiz, cal comentar-los que es tracta d'una més de les tantes associacions d'aquest municipi que, en aquest cas, el seu objectiu particular és treballar per la millora de l'educació a l'escola i acompanyar-la en la vida i la dinàmica acadèmica a Juneda. A més a més, és el nexa d'unió de les famílies amb l'escola, amb l'equip directiu, amb el Consell Escolar i també amb l'Ajuntament en tots aquells temes relacionats amb l'escola. També planifica i organitza activitats extraescolars complementàries, així com és també responsable de la col·laboració en tota mena d'actes socials en què hi hagi un component de participació infantil o juvenil, sense deixar de banda el suport econòmic a l'escola en algun aspecte específic.

Concretament i fent un recorregut històric, aquella primera APA de principis dels anys 70, que tenia una gran empenta i il·lusió, però que estava acompanyada d'una falta important de recursos, va ser capaç d'introduir aspectes com el treball en grups a l'escola, les primeres activitats extraescolars (coral infantil, pintura a l'oli, excursionisme, escacs, cultura catalana, jardí escolar, diferents esports...) i les primeres activitats de l'escola d'estiu (que per cert han arribat fins a data d'avui).

És obvi que les diferents activitats organitzades per l'AMPA durant aquests anys han anat variant, ampliant-se o reduint-se en funció de la demanda i del moment; així, i només a tall d'exemple, diferents tipus d'esports, sardanes, aprenentatge d'altres llengües, cuina, educació musical i un llarg etcètera han anat acompanyant l'educació infantil a Juneda durant aquests 50 anys.

L'AMPA també és i ha estat l'encarregada d'organitzar tota mena de festes que tenen lloc a l'escola: la castanyada, el tió, el carnaval, les festes de final de curs...; de supervisar aspectes relacionats amb el menjador escolar; d'organitzar xerrades i conferències de temàtica infantil

o juvenil dirigides a infants, però també a pares i educadors. Actualment col·labora en el premi literari Joan Duch en la seva versió dirigida al públic infantil; és responsable d'acollides, d'activitats extraescolars (algunes de les quals actualment estan externalitzades a través d'altres empreses o entitats); de les estades d'estiu; de l'organització de la feixuga feina, però alhora necessària, dels llibres de text i de llur socialització (tothom que m'escolta i que hagi col·laborat en les feines relacionades amb els llibres de text em donarà la raó en aquest punt!); esports escolars; aspectes relacionats amb el vestuari escolar (xandall, bates, etc.); la important tasca de comunicació de totes aquestes activitats a famílies, alumnes i públic en general; el diàleg ja sigui amb l'alumnat, el col·lectiu de mestres, l'equip directiu, o també amb pares, mares, representants institucionals i de l'Ajuntament; i un llarg etcètera.

Per altra banda, l'AMPA ha acompanyat l'escola al llarg d'aquest temps i s'ha implicat de forma activa en diferents fets (normalment que tenen certa relació amb l'escola o els infants a Juneda). Entre els més remarcables d'aquests 50 anys hi ha tota la problemàtica per les obres dels edificis de l'escola amb la realització de classes en altres equipaments com la llar de jubilats (actual Residència Municipal) o a l'Ajuntament, els canvis derivats de la implantació de l'ESO, la fusió amb l'APA de l'escola Sant Josep, la participació en actes de prevenció de la droga a Juneda en uns anys on aquesta estava força estesa arribant fins i tot a població en edat escolar, tota la sèrie d'actes relacionats amb l'1 d'octubre del 2017 a Juneda, etc.

L'escola en general i l'AMPA en particular són un bon reflex de la societat i històricament hi ha hagut fets que així ho han demostrat, és el cas per exemple de la presentació de diferents candidatures en el si de la pròpia AMPA, algunes amb marcat tarannà polític, en un moment on la política municipal estava molt situada també ens associacions del municipi; els fets de l'1 d'octubre o altres qüestions com l'assetjament són aspectes presents en la societat que també s'han viscut a l'escola.

En l'actualitat, a l'AMPA, també li arriben qüestions poc agradables presents igualment en la societat actual del nostre municipi: per

exemple, famílies que pateixen, famílies amb dificultats de diferent tipus, integració de nouvinguts, infants amb necessitats especials, fets i tradicions religioses diverses, la dificultat en la comunicació amb persones immigrades, diferents maneres d'afrontar situacions concretes derivades de diferents cultures que conviuen en el nostre municipi... i que l'AMPA també ha d'atendre, d'entendre i d'intentar resoldre.

M'agradaria així mateix fer esment a un parell de reflexions que poden semblar en alguns casos molt evidents, molt òbvies, però que tenen la seva importància:

La primera fa referència que la major part de les persones que avui ens escolten han passat uns anys de la seva vida a l'escola de Juneda, a més a més, en un moment molt concret, que és quan s'aprèn a llegir, a escriure, a fer les primeres operacions matemàtiques; en un moment en què es forma l'esperit crític, quan s'aprenen els principals valors, quan es creen algunes de les principals amistats... aquestes i altres característiques adquirides en aquesta etapa, faran que ja de més grans, l'escola ens quedi en el record (ja la deixarem endarrere), però els trets que conformaran la forma de ser i de fer al llarg de tota una vida es quedaran per sempre. Per tant, l'escola, a més a més d'aportar-nos uns coneixements, ens aporta uns valors, unes amistats i modela el nostre caràcter, i això és per tota la vida!

La segona fa referència que les diferents persones que formen part de l'AMPA moltes vegades només tenen en comú el fet de tenir fills en edat escolar. Normalment no formen part d'un mateix grup d'amics, no quedarien per fer un beure o anar a sopar junts i segurament no tenen les mateixes aficions, ni interessos ni formació, però sí que treballen en grup per afavorir o acompanyar l'educació dels nens, cadascú en la parcel·la en què se sent més còmode, de forma altruista i buscant una millora col·lectiva, i aquest fet és especialment destacable i no voldria desaproveitar aquesta tribuna de difusió per deixar-ho palès. També és cert que aquests lligams de treball col·lectiu derivats del seu pas per l'AMPA en molts casos han generat amistats que després perduren, així ho comenten diverses exmembres.

Ara que ja anem acabant i com a tot bon pregó de Festa Major, també és necessari una part reivindicativa: així és que començaré demanant una major implicació de les famílies amb l'AMPA; en aquest sentit, tothom que vulgui treballar per l'educació dels seus fills i es vulgui implicar en la mesura que desitgi o pugui, serà benvingut a l'AMPA, és una associació no excloent que necessita les idees i les aportacions de com més persones millor. No ens sobra gent, ans al contrari. A més a més, és una bona causa "treballar per millorar l'educació dels nostres fills i de Juneda en general". Animeu-vos, apunteu-vos-hi, sereu benvinguts!

Segueixo aquest apartat de reivindicacions amb un retret també a "la crítica per la crítica". Tota gestió es qüestionable i millorable, però a la vegada tota gestió és també complexa i moltes vegades les crítiques, els rumors i alguns comentaris "de plaça Catalunya", a part d'aportar ben poc, fan més mal que bé! Si podeu, abstenir-vos-en!

Algun comentari també vers els nostres polítics, en el sentit de tenir més en compte el col·lectiu de docents i les famílies (i per extensió les AMPES) en les decisions pedagògiques, en els canvis curriculars, en noves lleis d'educació (sembla que cada nou conseller o ministre vulgui fer la seva pròpia llei). Per exemple, aquest nou curs que afrontarem és un curs de canvis. De canvis en els horaris, en els currículums, en la forma d'avaluar, etc. amb activitats de lleure i d'extraescolars que seran organitzades per les empreses concessionàries dels menjadors escolars. Sí, sí, també a Juneda. No pot ser que ens n'assabentem d'aquests canvis pel Telenotícies quan tot ja està aprovat! No pot ser que les AMPES de tot Catalunya no hi puguin dir la seva! ni fer propostes! ni esmenes! ni aportacions! La veu dels professionals (entre ells també els mestres) i la de les AMPES en particular s'haurien de considerar i d'escoltar.

També parlant d'aspectes polítics hi ha un tema que és complex i difícil, però no per aquest fet s'hi hauria de renunciar. Es tracta del tema que els nostres fills als dotze anys han de marxar del municipi per tal de seguir els seus estudis obligatoris. Encara que sigui llarg i difícil s'ha de lluitar per un institut a Juneda, si voleu un institut-escola d'una o de poques línies, si vo-

leu a llarg termini, si voleu amb la col·laboració d'altres municipis com Torregrossa, Castellans o altres, si voleu amb una estratègia per fases (no tot de cop), si voleu sumant sinèrgies amb altres estaments o institucions, però el cert és que tenim una població escolar elevada, en unes instal·lacions a l'escola de Juneda reduïdes, amb molt poc pati, amb els edificis escolars sense capacitat de creixement, alguna part de l'edifici amb deficiències, etc. Tots aquests punts (una escola amb espais molt reduïts, sense capacitat de creixement i la no-renúncia a un institut a Juneda) ens haurien d'impulsar a treballar a mig i a llarg termini (això no es fa amb quatre dies) de forma unida i sense lluites partidistes per un institut. No per complex que pugui ser, s'hi ha de renunciar.

Ja per acabar... Amb aquesta glosa de les feines i les activitats de l'AMPA que he anat realitzant durant aquest pregó, no em negareu pas que totes aquestes persones (i us asseguro que han estat moltíssimes) que durant tot aquests anys han dedicat de forma desinteressada una part del seu temps (i també us asseguro que el temps dedicat és important, només cal mirar les actes de certes reunions que acabaven a elevades hores de la matinada) a l'organització

de tota mena d'actes, de reunions en diferents circumstàncies, amb l'únic objectiu de treballar per la millora de l'educació al nostre poble, no es mereixen un reconeixement...

Finalment, i en aquest sentit, m'agradaria concloure aquest pregó de Festa Major amb una petita recomanació que és la següent: quan durant els actes d'aquests dies, ja sigui en parella, sols, amb la família o amb la colla d'amics us atanseu a la pista Parc Alegria i passeu enfront de l'escola, penseu per un instant que durant cinquanta anys (mig segle ja i esperem que durant molts més) allí, en aquell edifici, un bon nombre de pares i de mares han passat moltes estones, molt de temps, sempre de forma desinteressada, per l'educació i la millora de l'ensenyança dels infants d'aquest poble, aquest petit record vostre per totes elles serà el millor reconeixement que se'ls pugui donar.

Us desitjo una bona Festa Major, que en fruiïu, que la gaudiu, que la visqueu de forma plena. Bona Festa Major, Juneda!•

Jaume Felip i Mir

EXPOSICIÓ AMPA

Amb motiu de la celebració del 50è. aniversari de la fundació de l' Associació de Mares i Pares d'Alumnes del col·legi Manuel Ortiz Castelló, m'han proposat fer un escrit donada la meua llarga estada a l'escola (34 anys) i haver pogut col·laborar amb totes les Juntes que hi han hagut durant tots aquests anys.

Com tots sabeu les AMPAs estan integrades per pares, mares o tutors d'alumnes d'un centre educatiu, amb la finalitat de promoure i canalitzar la participació responsable en la gestió de la institució, en les activitats formatives, complementàries i la cooperació amb l'escola.

Vaig arribar al centre el curs 1982-83 i recor-

do que el president de la AMPA d'aleshores era el Sr. Josep Beas Buirra. Em varen adjudicar la tutoria de 1r. d'EGB i el curs següent vaig ser elegit director del centre amb funció docent. Donat el poc temps que portava al centre, i la manca de coneixement de la població, pares, mares, alumnat,... vaig presentar la renúncia al Cap de la Inspecció (Sr. Josep Domènech i Mira) i al Cap dels SS.TT. d'Ensenyament (Sr. Josep Varela i Serra). No deuriem considerar prou importants els motius exposats perquè el dia 31 d'agost de 1983 em va arribar el nomenament com a director del centre i així vaig continuar fins a la meua jubilació (31 d'agost de 2016).

Amb tots els presidents i presidentes de les Juntes de l'AMPA he tingut una relació excel·lent. Sempre hem trobat els punts d'entesa per coordinar, proposar i finançar totes les activitats complementàries i extraescolars.

Hi han hagut èpoques més difícils que altres, sobretot en la part econòmica, ja que amb les quotes de les famílies donava per molt poc i amb el pressupost el Departament d'Ensenyament ben just podíem cobrir les despeses necessàries pel funcionament del centre.

Quan tothom parlava de la informàtica, ordinadors, programaris. i que les escoles s'havien de dotar amb aquest tipus de material, ningú, inclòs el Departament donava les solucions de com fer-ho. El primer ordinador que vàrem tenir, va ser per millorar la gestió a la secretaria del centre, informatitzar els informes als pares, tenir les bases de dades... i el vàrem comprar amb els diners que el Departament d'Ensenyament ens va retornar d'uns dies de vaga que vàrem fer els professors del centre.

Recordo que en una reunió amb la presidenta de l'AMPA, crec que era la Sra. Ramona Urgell Guillamet, li vaig proposar demanar una quantitat a les famílies per dotar una aula amb vuit o deu ordinadors i que després els retornaríem els diners. Està clar, la pregunta era com podríem generar més ingressos per retornar el préstec de les famílies?

També en aquest temps es feia una activitat d'anglès extraescolar i venien acadèmies externes a fer-la, les quals gaudien de l'edifici, llum i calefacció totalment gratuïts. Donada la gran quantitat d'alumnes que feien aquesta activitat, la proposta va ser que a través de la Junta contractessin un/a professor/a, el donessin d'alta a la SS i tots el beneficis es poguessin invertir al centre. Amb l'acord de la Junta i l'aprovació al Consell Escolar va començar aquesta activitat per alumnes del propi centre de primària i els de secundària que anaven a l'IES. La Junta de l'AMPA va generar uns ingressos molt importants a més de les quotes. No cal dir que l'economia de l'AMPA anava ben boiant. Com acostuma a passar amb el pas del temps, les situacions canvien i també cal canviar segons les necessitats del moment.

No recordo exactament quin curs era, quan el Departament va dotar a l'escola amb dues pissarres digitals i les vàrem instal·lar al cicle superior, una cinquè i l'altra a sisè. Al poc temps ens vam adonar que caldria dotar a la resta d'aules amb aquestes noves tecnologies, inclús el parvulari. El problema era sempre el mateix la part econòmica.

Varem proposar que entre l'Ajuntament, l'AMPA i el Centre podríem assumir la despesa. Després de moltes reunions es va acordar comprar equips complets per a totes les aules, però en dos o tres cursos. Es componien d'un ordinador, un projector i una pissarra digital per aula. Una vegada més amb l'esforç de tots es va assolir l'objectiu.

A mesura que anava redactant aquest escrit em recordava de tots els presidents i presidentes i membres de les juntes de les AMPAs, dels alcaldes, dels representants al Consell Escolar i em venien a la ment totes aquelles estones de debat i reunions que teníem per aconseguir una escola millor.

Com podeu veure la tasca educativa és cosa de tots, professors, pares, mares, institucions, serveis educatius,... Amb bona coordinació, treball i esforç es poden aconseguir els objectius proposats. Les AMPAs en són un bon exemple. Finalment voldria retre un reconeixement per a totes aquelles persones que en un moment o altre han estat implicades en les AMPAs, Ajuntaments, Consells Escolars, Claustres de professors. i encoratjar als pares i mares novells perquè hi hagi continuïtat.

Moltes gràcies a tots per facilitar-me la tasca•

FOTO EN BLANC I NEGRE

Plafons o Línia temps

• **8 de juliol** – Comencen els preludis de Festa Major, als rentadors, amb una **observació astronòmica** nocturna amb telescopis. L'activitat estava organitzada per la Banqueta de Juneda que va ser tot un èxit de públic.

• **12 d'agost** – Èxit de participació, en la 26a edició de la caminada: **la lluna i la banqueta**, amb gairebé 600 participants, segons l'organització.

• **15 d'agost** – Amb el grup Coral, finalitzen a la Pista els balls d'estiu.

• **17 d'agost** – Ple absolut ahir a la Pista amb la projecció d' "Alcarràs".

• **18 d'agost** – Presentació del llibre del borgenc **Ramon Queralt**, "**Societat, joves i cultura popular als anys 80**" al parc de l'U d'Octubre, ahir dimecres, i actuació dels **grallers dels 9 Salts** de Juneda.

• **19 d'agost** – Concert al parc de l'U d'octubre on la soprano **Dolors Escué** va interpretar diversos temes de Beethoven, Mozart i Haydn; acompanyada al piano per **Jordi Cubiró** i la dansa lliure de **Josep Torradeflot**.

• **18 d'agost** – Festival de patinatge, amb prova gratuïta inclosa.

• **20 d'agost** – Les havaneres d'enguany han anat a càrrec del **Grup Ultramar**.

• **21 d'agost** – Jornada a les piscines municipals amb l'exhibició dels participants als cursets de natació i **inflables aquàtics**.

• **21 d'agost** – L'església quedà petita pel concert del **Corn Juneda Canta**.

• **23 d'agost** – Nit de música i poesia aquesta nit als rentadors, amb els guanyadors dels **Premis Joan Duch i Carles Hac Mor 2022**, Pep Sanz, per "La mutació dels pollastres" i Pau Rodríguez Sánchez-Campos (Pau au), per "Balada del viatger que va anar i ho va mirar tot i, ara que en torna, res no hi veu (irònicament, sense tornada)" i l'espectacle poètico-musical de Dafnis Valduz i Carla Barroso.

• **25 d'agost** – El dibuix al terra va tornar a ser un èxit de participació.

• **26 d'agost** – A causa de la pluja es va haver de suspendre el triangular de futbol de Festa Major, després de disputar-se el primer partit entre el C Lleida Esportiu i el CF Balaguer, que va acabar amb 0-2 i part del segon partit entre el @cfjuneda i el Balaguer, que guanyava el Balaguer per 0-1.

El CF Juneda sí va tenir temps de presentar el seu equip per a la temporada 2022-2023 Però el concert del grup Her Majesty també es va suspendre.

Programa d'actes de la Festa Major

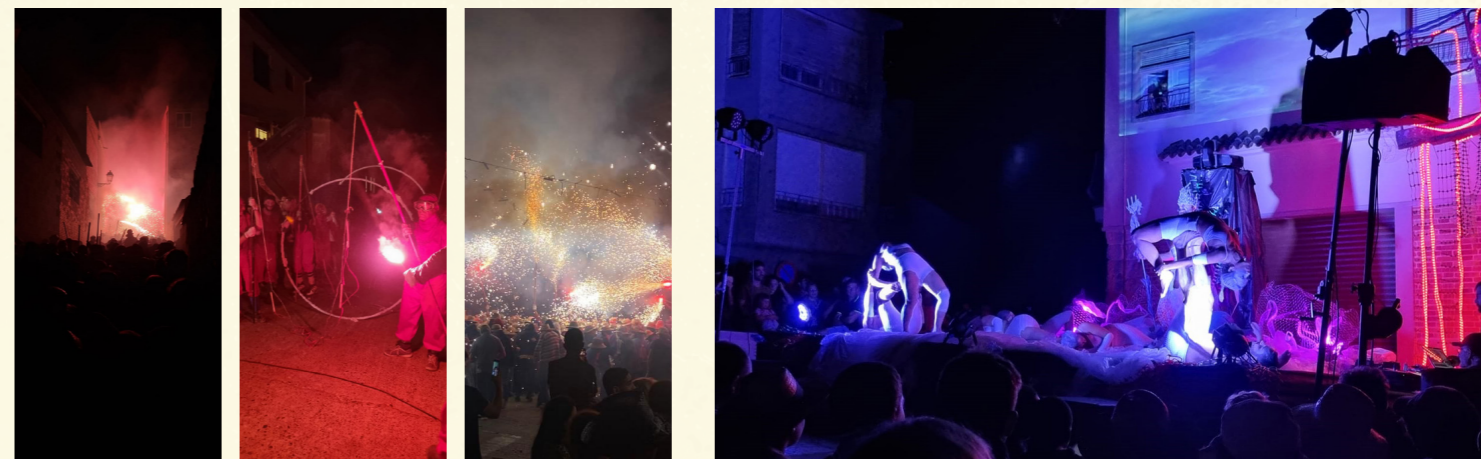
DIVENDRES 26 D'AGOST

Comença la Festa Major amb repic de campanes a migdia. I a la tarda, la tradicional **cercavila**, amb el RUMRUM TRASTO KARS de Xip Xap Teatre.

20.00h. Al Complex Cultural inauguració de l'exposició "**APA, AMPA, potser AFA? O millor AMP@? (50 anys de canvis en l'educació en forma de sigles)**" que organitzava de forma conjunta l'AMPA de l'Escola Manuel Ortiz de Juneda i la Revista Fonoll. On es podia veure diferents tipus de mobiliari i estris d'aules al llarg d'aquests anys, així com textos explicatius dels canvis que hem tingut a l'escola de Juneda.

Llarga cua per l'esperada xulla de Festa Major que arribava quasi fins a la creu, passant per davant del consultori mèdic.

Als voltants de mitjanit, el correfoc dels **Rojos de Junda** feu tremolar el poble i els voltants en un espectacle de llum, foc, música i emoció.

Acabant el primer dia a la Pista amb **Hotel Cochambre, Pelukass i Dj Laura Bearka**.

DISSABTE 27 D'AGOST

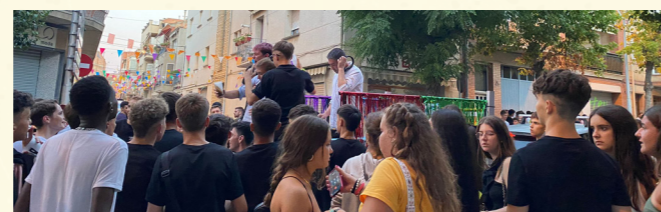
Després de la Missa s'inicia la Cercavila amb els **Gegants de Juneda** i el grup **Los Grallers dels 9 Salts**, junt amb La Cremallera que arriba a la Pista Parc Alegria, al migdia. On comença el **pregó** de Festa Major a càrrec de l'AMPA de l'Escola Manuel Ortiz (i que reproduïm en aquestes pàgines). On també s'entregaren els premis dels cartells de Festa Major. Amenitzat amb un **vermut** popular i **Dj's The Vermood's**.

Tarda entretinguda de **coscos i cucanyes** al carrer La Font, dins dels actes programats per festa major, a càrrec del Consell Esportiu de les Garrigues.

Vespre de concerts a la Pista: Al vespre: “**Héroes de la Antártida**” tocava els millors èxits del pop espanyol fent, també, tribut a Mecano. A partir de mitjanit actuació espectacular amb molt d’èxit de **Doctor Prats**, Banda Biruji, discomòbil amb **Dj Miquel González** i **Dj Rico**.

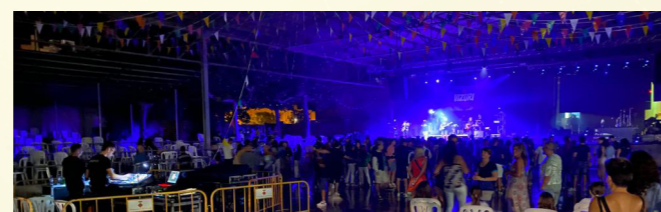
DIUMENGE 28 D’AGOST

Esmorzar popular després de l’espectacle itinerant electrònic amb **Always Drinking Marching Band**, festa holi i patimoll.

A aquells que els faltava refrescar-se més tenien inflables aquàtics a les piscines a càrrec del Consell Comarcal.

Al vespre, espectacle **Gregaris** de **Soon Circus Company** en un pati de l’escola Manuel Ortiz ple de petits i grans gaudint com mai.

Ball de tarda i nit amb l’orquestra **Nova Saturno**. Que escalfà la Pista fins la nit jove amb **Vizuri** i **Dj Moncho**.

*Recordem que el consell de redacció no ha pogut assistir a tots els actes, i tampoc fer de periodista en moments tan

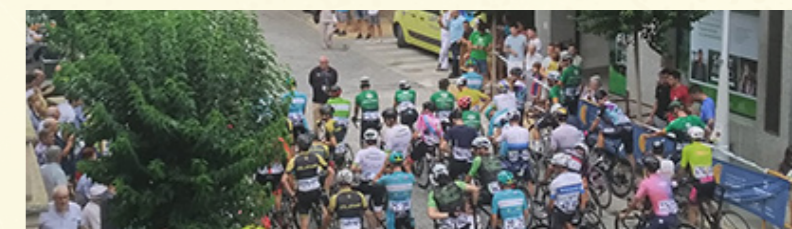
DILLUNS 29 D’AGOST

Malgrat la pluja la pista plena de gom a gom, amb el concert familiar “Vull cantar i vull ballar” amb El Pot Petit al migdia.

Un cop paït el dinar, els ciclistes ompliren el poble competint pel **58è Trofeu Vila de Juneda**, una prova puntuable per la Copa Crítèrium de la Federació Catalana de Ciclisme.

Mentre, a la pista, l’orquestra Maravella il·luminava el ball de tarda (i posterior ball i concert de nit), a la Plaça Mellis, en David Sas feia riure el públic amb un monòleg.

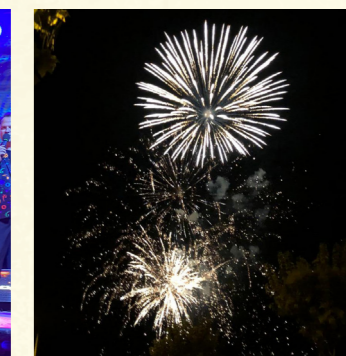
En canvi, a les piscines, es celebrava un multitudinari sopar del jovent, seguit del Dj Marsal Ventura. La nit acabà a la Pista amb Versión Imposible i Dj Adrià Ortega.

DIMARTS 30 D’AGOST

Darrer dia de la festa major de Juneda, amb el sopar popular, lliurament dels premis del concurs del 1r Concurs de decoració de balcons i carrers. Acompanyat de l’espectacle “Live Karaoke Show” del grup De Mortimers. On el públic escullia i cantava el repertori de la nit.

La festa major de Juneda va finalitzar ahir al vespre amb un castell de foc als antics rentadors

festius, per això agraïm la participació, malgrat que minsa, d’aquells que ens hàgiu “regalat” fotografies i poder-ne deixar constància.

Cartells i decoracions guanyadores

Els premis del concurs de cartells de valor: 300€, 150€ i 100€ foren entregats el dia del pregó de festa major. Veieu els premiats, amb els cartells entre el pregoner, Joan Solé i el senyor alcalde Antoni Villas. Adult: Josep Salvia Masip, Juvenil: Aran Viles Santandreu i Infantil: Júlia Freixes Reig.

El concurs de decoració de balcons i façanes tenien els següents premis: Balcó millor decorat: 150€. Balcó més original: 100€. Decoració de carrers, primer premi: 800, segon premi: 500€ i tercer premi: 300€. Fotografia de l'entrega, l'últim dia de festa major, de la mà del regidor Jordi Muntané.

Juneda es mou

Consell de redacció

- **9 de juliol** – Primer concert del *Festival d'Els Rentadors* amb Blaumut i entrades esgotades.
- **9 de juliol** – **41è Aplec de la Sardana**, Vila de Juneda, Memorial Ramon Vallés i Ramona Guiu, amb la @joventivolaagramunt.
- **15 de juliol** – Sorteig de la campanya “Compra i descobreix Catalunya” de Xarxa de Barris.
- **30 de juliol** – Darrere de les actuacions del *Festival d'Els Rentadors*, amb la tecno-rumba de “Habla de mí en presente”
- **31 de juliol** – Revista Fonoll present als balls d'estiu a la barra de la pista, entremig de totes les associacions participants.

Trobareu més imatges dels preludis i activitats de festa major, a l'especial de Festa Major 2022 d'aquesta revista.

Entrevista als actors de Terra Baixa. (2de2)

Consell de redacció

Ens vam trobar al Complex Cultural, el consell de redacció i els actors que van representar Terra Baixa, guanyadors del concurs *El Llop* que organitzava tv3. Continuem amb l'entrevista que iniciavem al número anterior...

Així al desembre acabeu la gira ja?

Tuni: Bé, no hi ha res segur tampoc, penseu que no hi ha hagut res segur des del minut Zero.

Alexandra: sí a mi em van dir segur que al novembre s'acabaria. Perquè jo tinc altres compromisos.

Roser: És que el tema de la gira nosaltres no sabíem al principi ni si hauria gira. Ni ells ho sabien. Al principi ni se'n parlava massa, perquè havien de saber si era rentable. Havien de sortir de 15 a 20 bolos i al final ho hem superat de llarg, farem uns quaranta.

Tuni: No volien fer volar coloms. En els primers capítols de la tele ningú sabia si s'aguantaria aquest programa o no.

Però va ser líders d'audiència

Alexandra: Sí però és que abans de l'estrena pràcticament tot eres crítiques negatives: Aquest programa no valdrà res. I a partir de primer capítol, canvi radical. La gent que no donava un duro, va canviar totalment.

Tuni: A la ràdio va haver crítiques. La gent pròpia del sector també. Jo tenia companys que em deien “no, jo a explicar les meves misèries no vaig”.

Blanca: Jo quan li vaig dir a la meva mare que m'havia presentat a un reality, em va dir: “bé, ja sabràs el què fas. Quin horror”.

Jordi: L'anècdota va ser que jo els vaig comentar: “ara ens anem uns dies al laboratori” i la

meva dona em va dir: “t'he d'anar a comprar un pijama”, i jo: “un pijama?”- “sí, perquè sortiràs en pijama i els que tens no són presentables. Perquè en aquests programes sempre surten en pijama”.

Roser: Doncs ara el volem veure aquest pijama, que no l'hem vist!! (tots riuen)

Jordi: Quan els meus fills em van passa el link del programa en que es buscava gent, els vaig dir: “a veure aquestes coses ja sabeu com van. Ja saben qui entrarà. Això ja està tot pactat”. Ells van insistir. Sort que ells en saben més d'informàtica i em van ajudar amb el vídeo i em van engrescar. I ara em diuen: “com t'ho has hagut de menjar amb patates, eh?”.

Roser: Jo crec que això de que estava amanyat ho vam pensar tots des del primer dia.

Alba: Jo no, no vaig pensar que estava amanyat, però ho veia impossible. Vaig esperar fins al darrer dia per enviar el vídeo.

Jordi: L'Àngel ens ho va comentar, que van pensar que seria un fracàs, però de sobte els darrers dies, un munt de vídeos.

Roser: Si hi ha hagués una segona edició es triplícarien segurament els aspirants.

S'ha parlat de segona part?

Tuni: Ells han dit que hi haurà una segona edició. No és segur. Però jo crec que tenen suficient capacitat com per donar-li una volta a moltes coses i no repetir la fórmula. Tenen suficients recursos com per tornar a enganxar el públic.

JOAQUIM CARDONA SABATER
PINTOR

Plaça de l'Església, 12 – 25430 Juneda
973.091.354 - 620.80.83.63

973 282 467 609 301 261

Autocars **Salvia**.com

info@autocarsSalvia.com des de 1924

C. Sant Miquel, 65 · 25245 Vila-sana (Lleida)

Animeu al jovent a apuntar-se al teatre?

Tots: i tant!

Roser: Això sempre! Hi ha coses que s'han de fer a la vida. El teatre t'ajuda per altres coses. Hauria de ser matèria obligada a l'escola, com la música, que ja ho és.

Alba: Potser una persona no és sent còmoda per expressar-se en teatre, però hi hauria d'haver més espai per poder fer-ho. A les gran ciutats, com Barcelona, és molt més accessible practicar-ho, però als pobles no. Com per exemple a la Fuliola, teníem un grup de teatre molt potent, però quan la persona responsable va marxar, ja no va funcionar. No pot dependre tot d'una sola persona. Per això seria interessant que es fes a les escoles. Al menys que tothom ho provi... després ja triaràs si t'agrada.

Tuni: Doncs com l'esport o la música, que són assignatures que ja hi són (malfetes però hi són).

Què us emociona del públic?

Roser: Una anècdota curiosa de quan vam estrenar a Molins, va ser que tothom anava amb mascareta i quan vam començar la gira a Vic ningú anava amb mascareta. Això em va impactar, veure les cares de la gent.

Jordi: El que m'emociona més es que ens estimi tant.

Toni : Un cop ens van dir: -"em podeu fer una abraçada? És que m'heu fet molt feliç". I jo pensava que quan veia OT, a mi també em feia feliç. I llavors pensar que

hem fet una cosa que provoca aquest sentiment en la gent, també ens emociona.

És que la gent us coneix, més enllà de l'actor.

Jordi: La gent a Manresa quan sortia al carrer em deien: -"a mi no em coneixes però jo a tu sí que et conec, i molt".

Alba: Perquè hem entrat cada dimecres a les cases.

Toni: A Molins quan vam estrenar, el públic que va venir amb invitacions no sabien encara quins havien estat els escollits, perquè no s'havia emès el darrer programa. L'Àngel ens va dir, no saben qui sou. Voleu sortir al principi i que el públic vegi qui ha entrat, o anar sortint? I vam dir que no, vam decidir anar sortint. I notàvem com el públic anava reaccionant.

Roser: Nosaltres amb les famílies fèiem porres, perquè ells sabien que havia sortit jo però no la resta.

Alba: A la preestrena va ser divertidíssim perquè vaig sentir un "ohhh" d'alleugement quan va sortir el Sebastià, i vaig pensar "és el meu grup" perquè devia ser, l'únic grup de Catalunya que no volien al mosso.

Tuni: Hem viscut també situacions del món al revés. Per exemple quan com a públic vam anar a veure una obra de teatre i hi havia el Buenafuente i la seva dona, la Sílvia Abril, i van venir a demanar una foto, tots emocionats. I el dia que vam veure el David Verdaguer i els meus fills tots emocionats perquè va venir a saludar-me i a donar-me l'enhorabona.

És com un agraïment per la lluita que esteu fent per la cultura.

Roser: Jo sempre deia al programa, que cada un representava al seu poble i tenies la pressió de voler fer-ho bé per representar el teu lloc.

Ens podeu explicar alguna anècdota divertida?

Alba: A la segona representació a Vic ens vam relaxar una mica després que a la primera vinguessin l'Àngel i l'Enric i part de l'equip de la tele i ens feliciteessin per l'actuació. Terra Baixa té moments de comèdia i de drama alternats, és un viatge tipus muntanya russa, i la nostra escena té lloc abans d'un moment molt intens de la trama. A Vic havia una tele on veies les actuacions, i quan finalitzem la nostra escena, veiem al nostre regidor blanc observant la tele: -"hi ha un flamenc al mig de l'escena". Al mig del sopar entre la Marta i el Manelic havia un enorme flamenc rosa. I tots: -"què fem?" -"Perquè si sortim, tothom riurà i no és un moment per riure". Al final es va deixar i el mossèn va fer una gran actuació i el va treure a la següent escena. I ara cada cop que fem aquesta escena pensem en els flamencs i que no torni a passar. Després els vam preguntar a l'Alexandra i l'Àlex si els havia molestat molt i resulta que no se n'havien adonat. Ara tenim com un trauma amb els flamencs. És el que té fer teatre en directe.

Com definiríeu l'Alexandra?

Roser: És un amor, una tia super talentosa

Blanca: Molt talentosa i molt humil, molt senzilla.

Alba: Ens ho ha posat tan fàcil! Perquè amb la de text que s'havia d'aprendre, ella venia amb el seu text, s'asseia, feia la seva escena i llestos.

Toni: És com que et sents orgullós que la Marta sigui ella. És un paper amb el que has de con-

nectar, entendre el que li està passant, empatitzar amb ella i estimar-la i ERA ELLA.

Roser: Era ella des del primer dia. Dels que estem aquí (perquè nosaltres també fèiem porres) ho teníem tan clar.

Alecs: De la Marta ho teníem tots claríssim.

Blanca: Jo penso que no arriba a sortir l'Alexandra de Marta i l'aeroport es torna a ocupar.

Jordi: La dificultat del que ella fa a l'escenari no es veu perquè ho fa tan fàcil, però és molt complicat. Els que parlu amb música de fons teniu una dificultat que no tenim els que ho fem sense música. Cada toc de piano ha de quadrar amb una frase concreta i això és molt complicat i per un amateur com jo, veure-la a ella em feia sentir tan petit. Quina bèstia!

Tuni: Una persona sola a escena que pugui omplir tant! I tanta estona

Toni: Al programa es va veure, que quan estaven fent l'escena, els altres estàvem allà, i què l'hem vist 28 cops? I estem sempre patint per ella.

Jordi: Jo estic en aquesta escena i sé que estic invisible, que tothom està per ella, com ha de ser. L'Àngel em va dir, després d'una assaig en que vaig estossegar, -"si en aquest moment et ve tos, prefereixo que et moris ofegat, que no pas que se t'escapi una mica de tos". I psicològicament, en els propers assajos, em venia sempre tos en aquell moment.

Tuni: L'Àngel tenia dos o tres moments en els que ell mateix sempre s'emocionava. Un d'ells era amb l'Alexandra, i també amb l'Àlex. El que veieu a la tele és el que passava a qualsevol assaig. Ell ha dirigit l'obra, l'ha pensat, l'ha muntat, l'ha dissenyat dins del seu imaginari, sap perfectament cada moment, i ell era capaç de continuar emocionant-se.

Roser: Jo estic contenta quan us miro a tots, penso: "és que està ben triat eh?" i amb l'elecció de l'Alexandra ho vam tenir tots claríssim des del primer moment.

Si us proposessin de fer alguna altra obra a tots vosaltres?

Jordi: quan??